

Нестор Д. Пелазеев е роден на 7 юли 1921 година. Беше в Германия, където завърши държавното инженерно училище в Гьотен, близо до Ваймар. След това постъпи в политехниката в Мюнхен. Там учи четири години. Последната година още не беше издържал своите изпити, когато у нас стана Девети септември 1944 година. Положението в Германия беше неуспешно, неспокойно и ние му писехме да се завърне в България - това беше преди Девети септември - и той пристигна тук на 9 септември 1944 година. Тук го взеха войник, но го отпущаха, понеже е много късоглед.

След като престоя две години, поиска разрешение да замине, за да довърши образованието си. Най-напред се отнесе до Министерството на просветата, а след това и до Комитета по култура /Вълко Червенков и Рубен Леви/. Оттам му дадоха свидетелство да му се позволи да замине. Но от милицията, поради това, че е син на Дончо Пелазеев, отказваха да му разрешат. Проучиха го, но той не се движеше в съмнителни или опозиционни среди. Дружеше с група младежи, между които беше и Власковски, известен комунист от Троини. В Дружеството на архитектите си правеше срещи и с други архитекти. Власковски беше постоянно с тях, може би и живели са заедно.

През другото време се занимаваше с издирването на автомобилни части и с поправките на стери коли. Беше натоварил един природно интелигентен циганин да ходи по къщите, да се рови по таваните и изметите и да търси автомобилни части, събирал ги и Нестор му ги заплащаше. Така беше си създавал възможност да се снабдява с автомобилни части, които приспособяваше. Имаше един механик, на когото помагаше и даваше указания. Автомобилните части ги вземеше механикът. Преди това Нестор беше във връзка със заводите "Рено" и печелеше от тази работа не малко. Изобщо не е бил безработен. Механикът един ден му каза:

- Аз съм много доволен. Много нещо научих от него. Той имаше